

kast synes. Det vilde vistnok efter mit Skøn kunne ske uden nogen Bekostning, i alt Fald ikke nogen, der er værd at tale om; og det maa heller ikke oversees, at vore Forhold i visse Henseender ligne dem i Irland; ogsaa her have vi store Strækninger af uopdyrket Land, for hvis Opdyrkelse der er en almindelig Stemning, og dette var maaskee netop en Maade, hvorpaa man kunde faae Arbejder udførte, der paa een Gang vare nyttige for Staten og Landet i dets Heelhed og til Forbedring for Fangerne — dog dette er blot en aldeles løs Antydning. Jeg glemte før at anføre, at det formenes, at i Løbet af nogle faa Aar ville alle de irske Straffeanstalter kunne bære sig selv, saaledes at Tilskud fra Statens Side ikke behøves, hvilket Tilskud allerede nu er i bethdeligt Aftagende; saavidt jeg erindrer, er det aftaget med omtrent 450,000 Rbd. siden Croftons Tid. Jeg kan naturligvis ikke gjøre mig nogen Illusion om, at man uden Videre skulde troe mig paa mit Ord i, hvad jeg her har sagt, og det er heller ikke min Mening, at Regjeringen directe skulde tage Hensyn dertil; men jeg troer dog, at Sagen er saa vigtig, at den nok kunde fortjene en nøiere Undersøgelse, og at ogsaa vi burde følge det af andre Stater givne Exempel, hvilke, som jeg før bemærkede, have sendt Folk ud for at studere Forholdene paa selve Stebet.

Jeg troer, at de Herrer, efter hvad jeg her har bemærket, ville kunne forstaae, hvorfor jeg lægger saare megen Vægt paa de Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille og nu at motivere. De gaae, som sagt, alle ud paa at drage den nærmere Bestemmelse af Straffens Udførelsesmaade ud af Loven, for at den ikke skal blive slaaet fast for længere, kommende Tider. Straffens Fuldbyrkelse og Udførelsesmaade maa efter sin Natur være bevægelig og Forandringer uindkastet; den maa være ordnet saaledes, at man kan følge med Udviklingen og de mangfoldige Fremskridt, der skee, og dette vil bevirkes derved, at al Detaillering gaaer ud af det foreliggende Lovarbejde, der dog aabenbart er beregnet paa en vid Arrække, og som bør staae uforandret i lange Tider. Nu kan man svare: Ja, men der er en anden Maade end den, Du har anvist; man kan nemlig hen-

vise Bestemmelserne om; Straffens Fuldbyrkelse til en særegen Lov, og det var det, som den høitærede Justitsminister ved Sagens første Behandling antydede. Allerede dette vil jeg anfse for et Fremskridt; imidlertid troer jeg, at den af mig antydede Vej vil endnu fylligere føre til Maalet, thi, naar Straffens Fuldbyrkelse overlades til Fastsættelse ved Kongelig Anordning, saa har Ministeren det i sin Magt uden Andres Mellemkomst at følge de Fremskridt, der skee, og som vinde hans Bisald. Man vil maaskee indvende, at det er for stor en Magt at give den enkelte Minister, en altfor stor Naadighed at give ham over vore Medborgeres Frihed. Det troer jeg ikke. Loven vil altid nævne Straffemaaden i Almindelighed, og der vil med Ordet være forbundet et almindeligt Begreb, som man aldrig kan sætte sig ud over. Dernæst berøver det hele constitutionelle System paa et gjensidigt Tilblidsforhold. Jeg antager, at vi aldrig kunne faae en Justitsminister, der nogeninde vil indlade sig paa, ved Anordning at indføre Bestemmelser, der stride mod den offentlige Sædelighedsfølelse eller mod den offentlige Retsfølelse, og hvis der alligevel skulde blive udført en saadan Anordning, hvorved hine Hensyn bleve tilfidesatte, saa vilde den offentlige Menings Magt være saa stærk, at Justitsministeren maatte give efter og forandre den. I hvert Fald giver Rigsdagen ingenlunde al Indflydelse bort, fordi den med Hensyn til Straffenes Udførelsesmaade overlader det til kongelig Anordning at træffe de nærmere Bestemmelser. Gjennem de aarlige Finantslove beholder den sin Indflydelse paa dette Forhold; den har det ogsaa i sin Magt at stille Forespørgsler til Ministeriet, fatte Resolutioner o. s. v., og skulde det, trods Alt anført, hændte, at Misbrug fandt Sted, har man det jo i sin Magt at forandre Straffeloven saaledes, at man atter fratog Regjeringen den Bemyndigelse, man nu efter mit Forslag overlader den. Jeg er imidlertid fuldt overbevist om, at det vil være overflødig at nære nogen sliig Frygt. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mine Endringsforslag.

Casse: Førend jeg gaaer over til at begrunde de af mig i Forening med to ærede